

Büyük Şehirde Yaşam

– İbrahim COŞAR · 17 Mayıs 2025

BÜYÜK ŞEHİRDE YAŞAM

Kalabalık bir şehir curcuna tavan yapmış
Kimse kimseyi bilmez kimse kimseye gülmez
Güven denilen olgu uzaydan gelmiş sanki
Herkes kendine mahsus masa ve koltuk kapmış
Dost gibi görünenler dostun halini bilmez

Kış baharı zapt etmiş, bahar yazı ıslatır
Şakırdıyor camların kristal mahmuzları
Ağustosta donuyor atların yeleleri
Herkes görev başında ne sevgi var ne hatır
Bir anlam taşıyor şairin rumuzları

İnsanlar çoğaldıkça dünyaları daraldı
Çekirdek ailedir çemberlerin merkezi
Kazanma hırsı zehir zemberek eyler dili
İtimadın yerini ıslak imza yer aldı
Yarının endişesi sarıvermiş herkesi

AVM.ler katili olmuş süpermarketin
Süpermarket önceden öldürmüş bakkalları

Paranın hükmü geçer burda ki kurumlarda
İnsanlar hasretini çeker peynirin etin
Hayatı lüks yaşıyor bu şehrin çakalları

Köyde horoz müjdeler ağaran sabahları
Şehirde tıka basa banliyö trenleri
Gökyüzünde aranan dağıtır nasipleri
Kiminin gülen yüzü kimininse ahları
Sokaklar sahiplenir tüm terk edilenleri

İşten dönen işçiler yorgunluk uykusunda
İçgüdü, ineceği durakta uyandırır
Metrolar, metrobüsler, minibüs tıklım tıklım
Ulaşım zorluğunun çilesi var usunda
Rızkın ardına düşmek her derde dayandırır

“Vatan, millet, Sakarya” kimse umursamıyor
Bilime ters düşmeler bir nahoşluk yaratır
Sanki bütün bayramlar tatil yapmak için var
Milli ve dini duygu kimseyi kapsamıyor
Dine itimatsızlık ruhta boşluk yaratır

İnsanın ölüm şekli gölgesinin başında
Beden zamana tutsak, kanlı aktığında ter
Bilinmez ki güneşin tepeye çıkış vakti
Kimine yıllar sonra kimine genç yaşında
Gölge başı ayağa değimce ömür biter

14.05.2025/Samsun

İbrahim COŞAR